

Kapitola jedenáctá

Fotografické recepty na „Snímek“

Prosté přísady, ze kterých to
všechno je

Jsme skoro na konci, což je k tomu, abych se s vámi podělil o tajemství, prostor stejně dobrý jako každý jiný. Nemáme absolutně žádnou šanci získat ty opravdu kouzelné snímky (jaké můžete vidět třeba v časopisech *Outdoor Photographer* nebo *Shutterbug*). To proto, že když se za rozbřesku vydáme na nějaké z těch exkluzivních míst, s nadějí, že se nám podaří ulovit jeden z těch jedinečných snímků, a hřbetem ohnutým pod tíhou toho všeho vybavení, brzy zjistíme, že už je pozdě – na to magické světlo tu už čeká dobrá desítka dalších fotografů. Protože tu byli první, jediné volné místo, které na té malé plošině zbývá, leží až za nimi, takže nemáte šanci pořídit snímek, který by nebyl úplně zkažený kusy cizí výbavy. Ale tato kapitola je plná receptů na získání „Snímku“, a tak tu nechybí ani recept pro tuto situaci. Jakmile se nad obzorem objeví první paprsky zlatavého slunce, potichoučku vsunete svoji nohu mezi nohy jednoho z jejich stativů, a potom ji rychle stáhněte k sobě. Všechna ta paráda se začne sunout k zemi a – jak se jejich desetitisícové investice začnou třístit o zem – vy v poklidu stisknete tlačítko kabelové spouště, a za zvuků rozbíjícího se skla, rozléhající se kaňonem, tuto úchvatnou scénérii vyfotografujete. Tak, mí milí, zní lahodná hudba doprovázející pořízení „Snímku“. A jestli v dále slyšíte slabé vzlykání, je to o to sladší. Užijte si to.

Recept na takovýto snímek

SCOTT KELBY

Charakteristika tohoto typu snímku: velmi klidná voda, málo odrazů, takže můžete vidět pod hladinu; fotografie tónovaná do modra; velmi jemné světlo i stíny; plný a všezahrnující pohled.

- (1) Na takovéto světlo nenarazíte o půl šesté odpoledne – musíte si přivstat a být na místě včas, abyste mohli fotografovat o půl šesté ráno, těsně před východem slunce.
- (2) Svítání je také podmínkou pro klidnou vodu. Zvečera se totiž zvedá vítr a hladina by nebyla tak hladká.
- (3) Stativ rozložte, ale nevysouvejte jeho nohy, aby byl objektiv blíže kamenům – získáte nízký a zajímavější úhel pohledu (pamatujte si, že většina nezkušených fotografů by fotografovala ze stoje, což je nezajímavé, protože tak obvykle svět pozorujeme).
- (4) Abyste se zbavili části odrazů na hladině a mohli vidět kamení pod ní, budete muset na objektiv našroubovat polarizační filtr a otáčet jím, až odrazy jako mávnutím kouzelného proutku zmizí (přesně tak, polarizační filtr nemáte jen kvůli obloze).
- (5) Prostorovou rozlehlost dodáte snímku širokoúhlým objektivem. Máte-li 18-80mm zoom, nastavte jej na 18 mm.
- (6) Fotografujte v režimu priority clony a zvolte clonu $f/22$, se kterou se celý snímek ostře prokreslí, od kamenů v popředí až po hory v pozadí.
- (7) Při fotografování do JPEG můžete efekt „modravého rána“ zvýraznit tak, že použijete vyvážení bílé pro zářivkové světlo. Vyzkoušejte to, a na displeji si prohlédněte výsledek. Fotografujete-li do RAW, můžete vyvážení nastavit později na počítači.

Recept na takovýto snímek

SCOTT KELBY

Charakteristika tohoto typu snímku: měkké, přirozené světlo; černé pozadí; blízkost fotografovaného objektu. Takovýto snímek je jednodušší, než se může na první pohled zdát.

- (1) Za květinami potřebujete černé pozadí. Tyto květy byly ve váze a já asi metr za ně umístil paspartovací kartón. Můžete použít i černý samet (ten vypadá ještě lépe a seženete ho běžně v obchodě s textilem).
- (2) Výška stativu musí odpovídat poloze květin. Nechcete je fotografovat z nadhledu – chcete je fotografovat v úrovni očí, a tak vázu postavte na stůl, aby byly květy dostatečně vysoko a potom tomu přizpůsobte výšku stativu.
- (3) Použijte přirozené světlo. Květiny byly umístěny zhruba metr a půl od otevřeného okna, na které nesvítalo přímé světlo. Nefotografujte přímo proti oknu, fotografujte z boku, aby byly květiny nasvíceny bočním světlem.
- (4) Do této blízkosti ke květinám se dostanete makro objektivem nebo s využitím makro předádky. Hloubka ostrosti potom bude automaticky velmi malá, takže květ v pozadí bude rozmazaný, a přesně to chcete.
- (5) Clona byla $f/5.6$, se kterou je objekt nejbližší fotoaparátu nejostřejší, a všechno za ním je rozmazáno. Použil jsem režim priority clony (který je pro řízení hloubky ostrosti ideální). Když fotografujete s makro objektivem, je hloubka ostrosti mnohem nižší.
- (6) Pro super ostrost potřebujete super stabilitu; u zrcadlovky proto použijte trik s předsklopením zrcátka z první kapitoly.